

Dumnezeul care ne ascultă rugăciunile

Pentru studiul de săptămâna aceasta, citește: Coloseni 4:2; Romani 12:12; Matei 26:34-44; Evrei 11:6; Iacov 4:2; Ioan 14:15; 1 Tesaloniceni 4:3.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Seara, dimineața și la amiază, oftez și gem, și El va auzi glasul meu.” (Psalmii 55:17)

Gândul central: În Biblie, găsim de nenumărate ori invitația lui Dumnezeu de a ne ruga. Rugăciunea este o parte esențială a umblării noastre cu El.

Ellen White ne-a lăsat următoarele cuvinte despre rugăciune: „Tatăl nostru ceresc așteaptă să-Și reverse asupra noastră plinătatea binecuvântărilor Sale. Este privilegiul nostru acela de a bea cu îndestulare din fântâna iubirii nemărginite. Este de mirare că ne rugăm atât de puțin! Cu toate că Dumnezeu este binevoitor și gata să asculte rugăciunea sinceră a celui mai umil dintre copiii Săi, din partea noastră se manifestă o mare rețineră și mult dezinteres de a-I face cunoscute nevoile noastre. Ce pot gândi îngerii cerului despre ființele omenesti sărmene, neajutorate și suse ispitei, care, în ciuda faptului că inima iubirii infinite a lui Dumnezeu se pleacă spre ele, gata să le dea mai mult decât cer sau gândesc, totuși se roagă atât de puțin și au atât de puțină credință? Îngerii se închină înaintea lui Dumnezeu cu bucurie și simt plăcere să stea aproape de El. Ei consideră comuniunea cu Dumnezeu cea mai mare bucurie a lor; totuși fiii acestui pământ, care au atât de multă nevoie de ajutorul pe care numai El îl poate da, par a fi mulțumiți să umble în afara luminii Duhului Său și fără însoțirea prezenței Sale.” – *Calea către Hristos*, pag. 94

Într-o zi, un tânăr a primit o scrisoare de la un fost coleg de serviciu, care se pensionase de câțiva ani. Cât lucraseră împreună, cei doi nu se înțeleseseră bine. Încă de la început, cel mai în vârstă se purtase urât cu cel mai tânăr, dar acum îi scria: „Nu înțeleg cum funcționează rugăciunea, de fapt nu am înțeles niciodată, cel puțin la nivel intelectual. Știu însă că ni s-a spus să ne rugăm, iar în ultimele săptămâni m-am rugat și a început să-mi pară foarte rău pentru modul în care m-am purtat cu tine. Acum înțeleg că am greșit, că m-am purtat necreștinește și că am dat o mărturie urâtă despre credința mea. Știu că ar fi trebuit să fac lucrul acesta de mai mult timp, dar acum te rog să mă ierți. Trebuie să cer iertarea lui Hristos pentru faptele mele, chiar dacă sunt nevrednic, iar acum îți cer iertare și ție.”

Exemplul acesta ilustrează puterea rugăciunii. Ea nu este încercarea de a-L determina pe Dumnezeu să mute munții, deși El poate să facă și acest lucru. Ea poate produce un lucru mai miraculos: schimbarea inimii omului.

Poate că nu este ușor să înțelegem rugăciunea. De ce să Îi cer Domnului un lucru, dacă El știe deja că am nevoie de el? Dumnezeu nu îmi va da lucrul respectiv decât dacă I-l voi cere? Dar un lucru este cert: fără rugăciune, umblarea noastră cu Domnul este sortită eșecului.

1. Care este ideea principală pe care o subliniază textele următoare? Mat. 26:41; Luca 18:1; 1 Tim. 2:8; 1 Tes. 5:17; 1 Petru 4:7; Col. 4:2; Rom. 12:12.

Îndemnul de a ne ruga (și chiar de a ne ruga des) este clar subliniat. Nu are importanță dacă înțelegem sau nu cum funcționează rugăciunea. Există o mulțime de lucruri, atât în lumea materială, cât și în lumea spirituală, despre care nu știm cum funcționează. Dacă am aștepta ca mai întâi să înțelegem toate lucrurile legate de credință, atunci nu am mai avea nevoie de credință, nu-i așa? Însuși cuvântul *credință* implică ideea că există anumite elemente care depășesc puterea noastră de înțelegere. Totuși un lucru cu care putem fi de acord toți cei care ne rugăm cu consecvență și ardoare (potrivit cu voia lui Dumnezeu) este acela că rugăciunea poate și chiar reușește să ne schimbe viața.

Ce este rugăciunea pentru tine? Cum ți-a influențat viața până acum? Unde te-ai afla în umblarea ta creștină dacă nu ar fi existat rugăciunea?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Să le explice membrilor grupei rolul rugăciunii în viața creștinului, așa cum este el exemplificat de Domnul Hristos și de diferiți oameni din Biblie.

La nivelul sentimentelor: Să-i motiveze să-și deschidă inima față de Dumnezeu în rugăciune smerită, recunoscându-și neputința și dependența de El.

La nivel practic: Să-i ajute pe membrii grupei să se hotărască să se roage neîncetat.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Să trăim prin rugăciune

- A. Cum ne conștientizează viața de rugăciune a Domnului Hristos de marea noastră nevoie de rugăciune?
- B. Pentru ce fel de lucruri S-a rugat Domnul Hristos? Întotdeauna rugăciunilor Sale li se răspundea cu „Da”? De ce da sau de ce nu?
- C. Ce rol a avut rugăciunea în viața altor personaje ale Bibliei?

II. Sentimente: Cu toată inima noastră

- A. Care este atitudinea cu care ar trebui să ne apropiem de Dumnezeu în rugăciune?
- B. Ce model ne-a oferit Domnul Hristos în această privință?
- C. Care este rolul ascultării în viața noastră de rugăciune?

III. Practic: Rugăciunea stăruitoare

- A. Ce ilustrații a oferit Domnul Isus pentru a arăta importanța stăruinței, a hotărârii și a credinței în rugăciune?
- B. În ce fel a fost îmbunătățită viața ta de rugăciune de credință?
- C. Există unele lucruri pe care Dumnezeu nu ni le dă decât dacă I le cerem? De ce da sau de ce nu?

Rezumat: Rugăciunea este o cale de a comunica direct cu Dumnezeu și, prin urmare, ar trebui să recurgem la ea cât mai mult posibil. În viața Sa de rugăciune, Domnul Hristos a avut o atitudine care, dacă va fi adoptată și de noi, va ajuta mult rugăciunilor noastre. Această atitudine include umilința, supunerea față de voia lui Dumnezeu și perseverența.

2. Ce descoperim în următoarele texte despre Isus și despre rugăciune? În ce context apar aceste versete?

Luca 3:21,22 _____

_____

Luca 9:28,29 _____

_____

Luca 6:12,13 _____

_____

Evr. 5:7; Mat. 14:23 _____

_____

Luca 22:31,32 _____

_____

Mat. 26:34-44 _____

_____

Isus, Fiul fără prihană al lui Dumnezeu, Cel care a fost fără păcat, fără greșală, Cel care a trăit într-o armonie perfectă cu voința Tatălui, a avut o viață de rugăciune impresionantă. (Am putea adăuga la versetele de mai sus rugăciunea Sa din Ioan 17.) Dacă El a avut nevoie de rugăciune ca să facă față evenimentelor din viața Sa, cu cât mai multă nevoie avem noi de ea! Modelul Său de rugăciune ilustrează clar importanța centrală a rugăciunii pentru umblarea noastră cu Domnul. Fără rugăciune este practic imposibil să avem o relație cu Dumnezeu. Comunicarea este esențială pentru menținerea relației cu semenii noștri și este cu atât mai importantă în relația cu Dumnezeu. Domnul Isus ne-a oferit un exemplu. Rămâne ca noi să alegem să urmăm exemplul Său.

Ai o viață de rugăciune consecventă? Cât de ușor te lași distras de la rugăciune? Te rogi mereu sau numai atunci când dai de neaz? Cum poți așeza rugăciunea în centrul umblării tale cu Domnul?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Rugăciunea este un dar cu totul special pe care li l-a dat Dumnezeu oamenilor – darul apropierii de El. Cu toate acestea, ea este cu mult mai mult decât un mijloc de comunicare. Ea este ocazia noastră de a ne apropia de Domnul într-un mod special.

Membrii grupei să analizeze cât de mult se aseamănă viața lor cu cea a lui Isus. Rugăciunea este una dintre căile alese de Dumnezeu pentru a ne apropia și a ne prinde de El, astfel încât să arătăm, să gândim și să acționăm în sfera noastră de activitate așa cum o face El în sfera Lui de activitate.

Dacă poți, adu la grupă câteva imagini cu niște căluți-de-mare pitici. Aceste vietăți micuțe rareori cresc mai mult de 2,5 cm. Trăindu-și aproape întreaga viață într-un singur loc, ei sunt una dintre cele mai bine camuflate specii din ocean, ascunzându-se atât de bine, încât au fost descoperiți de abia atunci când cercetătorii au analizat în laborator o bucată de coral-gazdă. Ei au aceeași culoare cu coralul pe care trăiesc și niște tuberculi similari celor care se găsesc pe coral. Se aseamănă atât de mult cu coralul pe care trăiesc, încât este aproape imposibil să-i descoperi cu ochiul liber.

De discutat: Cum ne ajută simbioza dintre căluțul-de-mare și coral să înțelegem mai bine dependența noastră de Dumnezeu? Căluții-de-mare pitici trăiesc în și se aseamănă cu coralul-gazdă. Biblia ne spune că, în Isus, noi „avem viața, mișcarea și ființa” (Fapte 17:28). Ce rol ar trebui să aibă rugăciunea în viața noastră spirituală, în lumina versetului de mai sus?

2. APROFUNDEAZĂ!

Isus Se ruga. El credea în puterea rugăciunii. Credea că rugăciunea poate să miște mâna lui Dumnezeu și să aducă pace în vreme de nenorocire. Însă, mai mult decât atât, pentru El rugăciunea era la fel de esențială ca respirația.

Comentariu biblic

I. Stăruința în rugăciune

(Cățiți, în cadrul grupei, Psalmii 55:17 și Luca 18:1.)

Studiul din această săptămână arată clar că noi ar trebui să ne rugăm mereu, nu numai atunci când trecem printr-o perioadă de criză (dar ce binecuvântare este să vorbim cu Dumnezeu în acele momente!). Ca fugăr, David găsește o profundă alinare în comuniunea cu Dumnezeu prin rugăciune. Poate că, atunci când viața îți este permanent în pericol,

3. Ce principii importante descoperim în Evrei 11:6 cu privire la modul în care trebuie să ne rugăm și la importanța rugăciunii pentru noi?

Într-un anumit sens, rugăciunea este un mod de a veni înaintea lui Dumnezeu, un mod de a ne deschide sufletul înaintea Sa. Noi nu ne rugăm ca să-I aducem la cunoștință nevoile noastre. În această privință, Mântuitorul Însuși a declarat: „Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință mai înainte ca să-I cereți voi” (Mat. 6:8). Noi ne rugăm pentru că rugăciunea este un mod de a ne exercita credința în Dumnezeu. Prin ea, credința noastră devine mai puternică, mai reală și mai practică. Cine dintre noi nu a observat faptul că rugăciunea făcută cu ardoare și fără să ne îndoim, cu simțământul dependenței și al nevoii noastre de Dumnezeu, duce la sporirea credinței și la aprofundarea relației cu El?

Rugăciunea ne ajută să ne golim de noi înșine. Ea este un mod de a muri zilnic. Este o modalitate de a ne reconecta cu Dumnezeu la un nivel foarte personal. Este un mijloc prin care ne aducem aminte că nu suntem ai noștri, că am fost cumpărați cu un preț și că, dacă am fi lăsați singuri, viața noastră s-ar destrăma sub acțiunea elementelor și a forțelor din lumea noastră care pot să ne pună capăt zilelor într-o secundă.

4. Auzim adeseori îndemnul de „a-L căuta pe Domnul în rugăciune”. Ce înseamnă această expresie pentru tine? Dan. 9:3,4; Zah. 8:21.

Fiecare rugăciune este în mare măsură un act de credință. Cine poate vedea cu ochii lui că rugăciunea pe care a făcut-o ajunge la cer? Cine poate vedea că Dumnezeu o primește? Adeseori, noi ne rugăm și nu vedem imediat rezultatele, totuși mergem înainte, având credința că Dumnezeu ne aude și că va răspunde cum va considera că e cel mai bine. Rugăciunea este un act de credință prin care trecem dincolo de ceea ce vedem și simțim și chiar dincolo de ceea ce pricepem pe deplin.

Ți se întâmplă să te rogi mecanic și fără viață? Ce poți face pentru ca rugăciunile tale să fie profunde și rostite din suflet?

ajungi să te simți confortabil în prezența lui Dumnezeu. Chiar și în aceste circumstanțe, fiind urmărit de Saul, David avea încredere: „[Dumnezeu] va auzi glasul meu” (Ps. 55:17).

Atunci când Isus le-a spus ucenicilor despre venirea Împărăției lui Dumnezeu (Luca 17:20-37), tabloul prezentat i-a înspăimântat. Citește din nou aceste versete și pune-te în locul ucenicilor. Nu uita contextul – ucenicilor le este frică, sunt neliniștiți și tulburați.

Isus ar fi putut să le spună cuvinte de încurajare. Și chiar a făcut acest lucru (vezi Ioan 16). Dar ceea ce iese cel mai mult în evidență, în arsenalul păcii lui Isus, este chemarea la rugăciune. El le-a spus ucenicilor parabola cu văduva stăruitoare, deoarece dorea ca ei să știe că aveau nevoie să-L caute pe Dumnezeu în mod stăruitor. De asemenea, dorea ca ei să știe că Tatăl Său, Judecătorul, este mai dispus să satisfacă cererile lor decât fusese judecătorul din parabolă. Cu toate acestea, cercetarea de sine profundă și rugăciunea sinceră și stăruitoare sunt cheia acestor binecuvântări speciale.

De discutat: Dacă rugăciunea este unul dintre mijloacele alese de Dumnezeu pentru a ne aduce pace când inima ne este neliniștită, de ce de multe ori încetăm să ne rugăm atunci când situația nu pare să se schimbe potrivit așteptărilor noastre și în timpul dorit de noi?

II. El Se roagă pentru noi

(Citiți Marcu 3:13,14 și Ioan 17.)

Studiul acesta ne prezintă rugăciunea Mântuitorului. Deși era Dumnezeu în trup omenesc, El simțea nevoia să Se roage pentru Sine, dar, adeseori, pentru nevoile celor din jurul Său, în efortul de a-i salva pe toți.

Cât de liniștitor trebuie să fi fost pentru ucenici faptul că Isus le-a spus cum Se rugase pentru ei înainte de a-i chema în slujba Sa! De ce a fost nevoie de o noapte întreagă de rugăciune? „Niciunul dintre cei doisprezece nu fusese ales pentru că ar fi fost desăvârșit în caracterul sau în capacitățile lui. Hristos a ales oameni care erau dispuși și în stare să învețe, al căror caracter putea fi transformat. Atunci când au fost chemați, toți aveau defecte serioase, dar, prin harul Său, acestea au fost îndepărtate (cu excepția cazului lui Iuda) și, în locul lor, Isus a plantat semințele prețioase ale caracterului divin, care au germinat, au ajuns la maturitate și, mai târziu, au produs roadele unui caracter creștin.” – *Comentariul Biblic A.Z.S.*, vol. 5, pag. 592. Tatăl I-a descoperit lui Isus caracterul oamenilor pe care El avea să-i folosească pentru a schimba lumea. Isus știa că nu putea obține această

Auzim deseori următoarea întrebare: „Pot rugăciunile mele să-L determine pe Dumnezeu să facă un lucru pe care altfel nu l-ar face?” Întrebarea aceasta este justificată. Ca să găsim răspuns, trebuie să deschidem Cuvântul lui Dumnezeu.

5. Citește Iacov 4:2; Luca 11:9,10; Iacov 5:16-18. Ce ne spun aceste texte despre relația dintre rugăciunile noastre și acțiunile lui Dumnezeu?

Rugăciunea ne schimbă și influențează relația noastră cu Dumnezeu și cu semenii, dar Biblia ne arată că rugăciunea influențează și ceea ce face Dumnezeu. Noi cerem și El răspunde într-un fel sau în altul.

6. Cum este ilustrat acest principiu în Gen. 18:22-33?

În ciuda dificultăților filosofice cu care ne confruntăm atunci când încercăm să înțelegem acest subiect, realitatea este că Dumnezeu răspunde rugăciunilor oamenilor. El a declarat că va răspunde rugăciunilor noastre, iar partea noastră este să-L credem pe cuvânt.

7. Ce învățăm despre rugăciune din 2 Cron. 7:14?

Dumnezeu nu promite să le vindece țara doar pentru faptul că ei cer acest lucru. Ei sunt chemați să se roage, dar rugăciunea este numai un aspect al redeșteptării generale în care ei trebuie să se implice.

Probabil că textul care ilustrează cel mai bine acest principiu este următorul: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire” (1 Ioan 1:9). Descoperim aici că există o relație semnificativă între rugăciune (în acest caz, rugăciunea de mărturisire) și intervenția lui Dumnezeu în viața noastră. Noi ne mărturisim păcatele, El le iartă, iar procesul acesta are ca urmare și curățirea noastră de nelegiuire. Se subînțelege clar de aici că, dacă nu ne rugăm, dacă nu ne mărturisim păcatele, nu suntem iertați. Nu există niciun dubiu că, în acest caz, Dumnezeu acționează ca răspuns la rugăciunile noastre.

clarviziune, această cunoaștere în profunzime, decât dintr-o singură Sursă și a folosit la capacitatea maximă mijlocul de a o obține – rugăciunea.

De discutat: Citiți Ioan 17. Enumerați trei lucruri specifice pe care Isus I-a cerut Tatălui să le facă pentru ucenici și pentru toți aceia care aveau să creadă mai târziu în Numele Său. Ar fi putut să știe pentru ce să Se roage cu privire la ceilalți, dacă El Însuși ar fi neglijat rugăciunea personală?

III. Rugăciunea continuă

(Citiți 1 Tesaloniceni 5:17; 2:9 și 3:10.)

Biblia ne arată că Isus Se afla în permanentă comuniune cu Tatăl Său – de multe ori, nu se menționează că Isus S-ar fi rugat înainte de săvârșirea unei minuni sau de vreo altă manifestare extraordinară a puterii divine.

În Luca 8:22-25, Isus nu Se roagă ca vântul și valurile să se liniștească, ci doar îi poruncește mării să tacă. În Luca 5:18-25, Isus nu Se roagă ca paralizatul să poată merge. El a văzut credința prietenilor acestuia și necredința conducătorilor religioși, care considerau că El comitea o blasfemie pretinzând că iartă păcatele, și a acționat.

Cum a putut Isus să acționeze într-un mod atât de îndrăzneț? Răspunsul este simplu: El era Dumnezeu în trup omenesc. Dar, dacă Isus S-a folosit de o putere care pentru noi este ascunsă, de ce și ucenicii au fost în stare să o exercite? (Matei 10) Puterea secretă a lui Isus stătea în cunoașterea voinței Tatălui. Și cum o cunoștea? Se ruga.

Analizați decizia pe care o ia Isus în Marcu 1:35-38. Câți dintre noi ar fi știut să părăsească acel loc cu evidente oportunități de lucrare și să plece în altă parte? Isus Își primea planul fiecărei zile direct de la Tatăl Său și, când întâlnea oameni aflați în dificultate, El acționa direct în favoarea lor. De ce? Pentru că acționa în armonie cu voia lui Dumnezeu pe care o cunoștea chiar de la Sursă, prin rugăciune.

De discutat: Isus nu a fost singurul care a dovedit această înclinație către o comunicare neîntreruptă cu Dumnezeu. Apostolul Pavel era cunoscut pentru aceeași caracteristică. În 1 Tes. 2:9, se spune că el lucra „zi și noapte” pentru cauza lui Dumnezeu. Care era secretul lui? Citește 1 Tes. 3:10.

3. APLICĂ!

1. Există vreo legătură între a ne ruga și a ști pentru ce să ne rugăm? Studiul arată clar că nu ar trebui să așteptăm să devenim specialiști în rugăciune înainte de a începe să ne rugăm. De ce? Cum ne învață Dumnezeu atunci când alegem să petrecem timp cu El în rugăciune?

Într-un restaurant, un om mănâncă mai multe porții de mâncăruri grase și bea o băutură răcoritoare, ca să le facă să alunece mai ușor pe gât. La desert, mănâncă o cupă mare de înghețată cu ciocolată. Seara, înainte de culcare, el se așază în genunchi pentru rugăciune (nu înainte însă de a lua o mică gustare!). Printre cererile sale se numără și aceasta: „O, Doamne, Te rog, ajută-mă să slăbesc!” Unde greșește acest om?

Noi trebuie să trăim conform cu rugăciunile noastre, adică să facem tot ce putem, tot ce depinde de noi ca să primim răspuns la ele. Aceasta nu este o idee umanistă și nu este nicio dovadă a lipsei de credință. Dimpotrivă, este o parte a ceea ce înseamnă trăirea prin credință.

„Dacă iubim nelegiuirea din inima noastră, dacă ne atașăm de vreun păcat cunoscut, Dumnezeu nu ne va asculta, dar rugăciunea inimii câite și zdrobite va fi ascultată întotdeauna. Când ne-am corectat toate greșelile cunoscute, putem avea încredere că Dumnezeu va răspunde cererilor noastre. Propriile merite nu ne vor recomanda niciodată bunăvoinței lui Dumnezeu. Numai meritele lui Hristos ne vor mântui și numai sângele Său ne va curăța inima. Totuși noi avem de făcut o lucrare, și anume aceea de a împlini condițiile cerute pentru a fi acceptați de Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, pag. 95

Ellen White nu spune că trebuie să fim desăvârșiți ca să putem primi răspuns la rugăciunile noastre. Dar, pe de altă parte, ea arată clar că noi suntem acceptați de Dumnezeu numai pe baza meritelor lui Hristos și nu pe baza meritelor noastre. Ideea este că trebuie să avem o atitudine de credință, umilință și supunere față de voința lui Dumnezeu, pentru ca El să poată lucra în viața noastră.

8. Cum ne ajută textele următoare să înțelegem ce înseamnă „să îndeplinim condițiile”? Evr. 10:38; Deut. 4:29; Luca 9:23; Ioan 14:1; 1 Tes. 4:3.

Dintre condițiile pe care trebuie să le îndeplinim pentru a avea o viață de rugăciune eficientă, probabil că cele mai importante sunt simțământul nevoii personale, simțământul neputinței personale, conștiința faptului că suntem păcătoși, că avem nevoie de har și că singura noastră speranță este în Domnul, care a făcut atât de mult pentru noi. Aroganța, încrederea în sine și mulțumirea de sine sunt ingredientele dezastrului spiritual.

Care sunt lucrurile pentru care te rogi fierbinte? În timp ce te rogi, întreabă-te: Ce schimbări pot face pentru a primi răspunsul dorit atât de mult?

2. Mulți ezită să se roage, temându-se că Dumnezeu nu le va primi rugăciunea din cauza păcatelor lor. De ce ține seama Dumnezeu când ne rugăm? Există un astfel de criteriu?
3. Care rugăciuni din Biblie sunt cele mai relevante pentru tine? Ai o rugăciune preferată, pe care o iei ca model? Ce ne învață rugăciunile din Biblie despre modul cum ar trebui să ne rugăm?
4. Dacă Dumnezeu știe care sunt nevoile și dorințele noastre și cum este cel mai bine să le răspundă, de ce ne îndeamnă să ne rugăm? Nu vrea Dumnezeu să ni le împlinească dacă nu cerem sau exprimarea dorințelor noastre este o invitație la o părtășie mai apropiată cu El?
5. Ce faci când Dumnezeu nu-ți răspunde la rugăciuni? Ce atitudine ai, cum faci față?

Întrebări pentru mărturie personală

1. Citiți 2 Cronici 7:14. Ce i-ai spune unui necredincios care se simte exclus de la binecuvântările oferite în acest verset?
2. Studiul de miercuri ne amintește că trebuie să-L rugăm pe Dumnezeu să Se îngrijească de nevoile noastre (Mat. 7:7; Iacov 4:2). Pentru ce lucruri ar trebui să ne rugăm lui Dumnezeu? Care lucruri sunt inacceptabile? Cum ajutam un prieten care poate că Îi cere lui Dumnezeu ceva ce nu este spre binele lui?

4. ILUSTREAZĂ!

Cineva i-a împărtășit unui prieten o problemă cu care se confrunta. Credea în Dumnezeu, dar o situație recentă îl descurajase foarte rău. El Îl văzuse pe Dumnezeu la lucru în viața a nenumărați oameni, Îl văzuse vindecând oameni aflați în situații care păreau fără speranță și, când o soră din biserica lui s-a îmbolnăvit, el a făcut ce făcea întotdeauna: s-a rugat. Știa că Dumnezeu poate să vindece și, după cum lucrase Dumnezeu până atunci în viața lui, credea că o va vindeca și pe această soră aflată pe moarte. A postit pentru ea și s-a încrezut în Dumnezeu. Domnul nu a răspuns imediat, dar el a continuat să se roage. Spre marea lui dezamăgire, sora a murit.

Faptul că Dumnezeu nu a intervenit pentru a o vindeca pe acea femeie l-a zdruncinat. În câteva luni, el și-a pierdut credința în Dumnezeu.

Tu ce i-ai spune acestui om pentru a-l ajuta să-și recâștige credința în Dumnezeu și în puterea rugăciunii?

„Rugăciunea este respirația sufletului. Ea este secretul puterii spirituale. Niciun alt mijloc al harului nu o poate înlocui și nu poate păstra sănătatea sufletului. Rugăciunea aduce inima într-o legătură directă cu Izvorul vieții și întărește mușchii și încheieturile experienței religioase.” – Ellen G. White, *Slujitorii Evangheliei*, pag. 254, 255

„Dacă nu primim lucrurile pe care le-am cerut chiar atunci când ne-am rugat, trebuie totuși să credem că Dumnezeu aude și că va răspunde rugăciunilor noastre. Noi suntem atât de supuși greșelii și avem o înțelegere atât de limitată, încât, uneori, cerem lucruri care nu ar fi o binecuvântare pentru noi, dar, pentru că ne iubește, Tatăl nostru ceresc răspunde rugăciunilor noastre, dându-ne lucrurile care sunt cu adevărat spre binele nostru și pe care noi înșine am dori să le avem, dacă, iluminați de Duhul lui Dumnezeu, le-am putea vedea așa cum sunt ele în realitate. Când ni se pare că rugăciunile noastre nu primesc un răspuns, trebuie totuși să rămânem încrezători în făgăduințele sfinte, căci timpul răspunsului va veni în mod sigur și vom primi binecuvântarea de care avem cea mai mare nevoie. Dar a pretinde ca rugăciunea să fie întotdeauna împlinită exact în felul dorit de noi constituie o încumetare, o îndrăzneală necuvenită din partea noastră. Dumnezeu este prea înțelept ca să poată greși și prea bun ca să rețină vreun bine de la cei ce umblă în neprihănire. Deci nu te teme să te încrezi în El, chiar dacă nu vezi imediat un răspuns la rugăciunile tale.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, pag. 96

Întrebări pentru discuție

- Ce îi poți răspunde unei persoane care îți adresează următoarea întrebare: „De ce să mă rog dacă Dumnezeu știe totul dinainte?”
- Ce îi putem spune unei persoane care s-a rugat să nu îi moară copilul și totuși acesta moare? Cum explicăm această situație? Putem să o explicăm?
- Ce rol are Duhul Sfânt în viața ta de rugăciune?
- Să presupunem că la grupa voastră vine un vizitator care pune următoarele întrebări: „Puteți să mă învățați să mă rog? Cum să mă rog? De ce să mă rog? La ce să mă aștept și la ce să nu mă aștept atunci când mă rog?” Cum îi răspundeți?

Rezumat: Sunt multe aspecte ale rugăciunii pe care nu le putem înțelege. Însă cei care se roagă au certitudinea că rugăciunea le schimbă viața în bine.

Vecinul zgomotos

Raju a auzit muzică în casa vecinilor și a dat și el muzica foarte tare. Câteodată, îi putea auzi cântând și atunci striga cuvinte urâte la adresa micului grup de credincioși care se închinau în casa de alături.

Alți vecini au evitat să se certe cu Raju din cauza acestei atitudini și i-au lăsat pe adventiști să se descurce cu el cum vor putea. Credincioșii l-au vizitat pe Raju și s-au oferit să se roage pentru el și familia lui. Dar amabilitatea lor l-a deranjat. În mod voit, el se închina la idoli și se ruga lor chiar atunci când se închinau și credincioșii.

Primul copil a lui Raju a murit la scurt timp după ce s-a născut, dar omul a refuzat să-i lase pe credincioși să se roage pentru el. Când cel de al doilea copil a murit, la scurt timp după ce s-a născut, Raju s-a închinat la idoli cu mai mult zel. Dar, după ce a murit și cel de al treilea copil, Raju a început să dispare. A încetat să se mai roage la idoli și i-a încuiat într-o cameră.

Când soția lui Raju a rămas însărcinată din nou, el s-a temut foarte tare că ar putea să-și piardă și copilul, și soția. Încă o dată, adventiștii s-au oferit să se roage cu el și soția lui, însă Raju a refuzat și de data aceasta.

Copilul s-a născut aparent sănătos, dar curând a făcut icter, aceeași formă gravă ca și ceilalți frați. Doctorii i-au spus lui Raju că numai o transfuzie completă de sânge îl va putea salva. Bărbatul s-a simțit fără putere și disperat.

Adventiștii au aflat despre boala copilului și au vizitat familia la spital. Raju era trist din cauza stării copilului. Disperat, el le-a permis vecinilor adventiști să se roage pentru fiul și soția lui. Grupul s-a strâns în jurul patului și i-a cerut lui Dumnezeu sănătate pentru mamă și copil.

Pentru că bebelușul creștea din ce în ce mai puternic, Raju și soția lui erau foarte fericiți. Ei și-au dat seama că fiul lor era în viață datorită faptului că Dumnezeului adventiștilor I s-a făcut milă de ei. Raju și soția lui au început să meargă la biserica de lângă casa lor și, după un timp, și-au predat inimile lui Dumnezeu. Și-au aruncat idoli în râu și au cerut să fie botezați.

Acum, în loc să dea muzica tare în timpul programelor bisericii, Raju cântă cu bucurie imnuri despre Dumnezeu. El le spune și altora despre dragostea lui pentru Dumnezeu.

Darurile noastre ajută comunități ca aceea a lui Raju să crească, acolo unde nu sunt decât câțiva credincioși. Vă mulțumim pentru că, prin darurile dumnezevoastră, ne ajutați să împărtășim dragostea lui Dumnezeu.

Bobby Wagh, trezorer în regiunea de sud a Uniunii India de Vest.